

СПРАВА «КОВАЛЬ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF KOVAL v. UKRAINE)

(Заяви № 36508/19 та №53077/19)

Стислий виклад рішення від 10 лютого 2022 року

Заявник тримався під вартою у Державній установі «Дніпровська установа виконання покарань (№4)».

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на неналежні умови тримання його під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. Заявник також висував інші скарги за Конвенцією.

Розглянувши скарги заявника за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявника під вартою були неналежними, і заявник не мав у своєму розпорядженні ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з його скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Стосовно поданих скарг, які також порушували питання за Конвенцією з огляду на відповідну усталену практику, Європейський суд, беручи до уваги всі наявні у нього матеріали, дійшов висновку, що ці скарги також свідчать про порушення Конвенції і констатував порушення пунктів 3 та 5 статті 5, а також пункту 1 статті 6 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Вирішує об'єднати заяви;

2. Оголошує прийнятними скарги на неналежні умови тримання під вартою, відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту та інші скарги за усталеною практикою Суду, як зазначено в таблиці у додатку, а решту скарг у заяві № 53077/19 – неприйнятними;

3. Постановляє, що ці заяви свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту;

4. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, поданими за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);

5. Постановляє, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».